

BILAG I

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE

af 3. november 1998

om gennemførelsen af artikel 52 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank

(ECB/1998/NP10)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), særlig artikel 105 A, stk. 1, og artikel 12.1, 14.3 og 52 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten«), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 1. januar 1999 vil euroen være de deltagende medlemsstaters valuta; i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 4, skal Rådet vedtage de omregningskurser, til hvilke valutaerne i medlemsstater uden dispensation fastlåses uigenkaldeligt, og til hvilken uigenkaldeligt fastlåste kurs euroen træder i stedet for disse valutaer; de nationale valutaer vil være underenheder af euroen i overensstemmelse med omregningskurserne; statuttens artikel 52 bemyndiger Den Europæiske Centralbanks (ECB's) Styrelsesråd til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at pengesedler udstedt i valutaer med uigenkaldeligt fastlåste vekselkurser omveksles af de nationale centralbanker til deres respektive pariværdier.
- (2) Formålet med statuttens artikel 52 er at sikre en høj grad af substituerbarhed mellem de nationale valutaenheder efter vedtagelsen af omregningskurserne omtalt i traktatens 109 L, stk. 4, og ECB's Styrelsesråd skal med dette for øje sikre, at hver enkelt national centralbank er i stand til, til omregningskurserne, at omveksle enhver pengeseddel, som er udstedt som lovligt betalingsmiddel af den nationale centralbank i en anden medlemsstat uden en dispensation, til egne pengesedler.
- (3) Statuttens artikel 52 er gældende indtil overgangsperiodens udløb som defineret i artikel 1, sjette led, i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelsen af euroen ⁽¹⁾ (overgangsperioden); efter overgangsperiodens udløb behandles omvekslingen af pengesedler fra andre deltagende medlemsstater i forbindelse med overgangen til eurosedler og -mønter.
- (4) De nationale centralbanker skal sikre, at andre deltagende medlemsstaters pengesedler enten kan omveksles til nationale pengesedler og mønter eller, i overensstemmelse med den nationale lovgivning, krediteres en konto; de nationale centralbanker skal sikre, at omvekslingen af andre deltagende medlemsstaters pengesedler til nationale pengesedler og mønter kan udføres til pariværdi; de nationale centralbanker er forpligtet til enten selv at varetage denne funktion eller udnævne en befuldmægtiget, der kan udføre den på deres vegne.
- (5) I overensstemmelse med statuttens artikel 12.1 og 14.3 udgør retningslinjer fastsat af ECB en integrerende del af fællesskabslovgivningen —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Definitioner

I denne ECB-retningslinje forstås ved:

- »andre deltagende medlemsstaters pengesedler«: pengesedler udstedt af en national centralbank, som indleveres til omveksling i en anden national centralbank eller dennes udnævnte befuldmægtigede
- »omveksling af andre deltagende medlemsstaters pengesedler«: omveksling af pengesedler, der er udstedt som lovligt betalingsmiddel af en national centralbank, og som forelægges en anden national centralbank eller dennes udnævnte befuldmægtigede med henblik på omveksling til dennes nationale pengesedler og mønter eller med henblik på kreditering af en konto
- »NCB'er«: de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har vedtaget at indføre den fælles mønt i overensstemmelse med traktaten

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

- »pariværdi«: den værdi, der er resultatet af de omregningskurser, som er vedtaget af EU-Rådet i henhold til traktatens artikel 109 L, uden difference mellem »købs- og salgskurs«
- »deltagende medlemsstater«: de medlemsstater, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten
- »overgangsperiode«: det tidsrum, der begynder den 1. januar 1999 og slutter den 31. december 2001.

Artikel 2

Forpligtelse til at omveksle til pariværdi

1. NCB'erne skal mindst et sted inden for deres nationale territorium enten selv eller ved en udnævnt befuldmægtiget sikre, at andre deltagende medlemsstaters pengesedler kan omveksles til nationale pengesedler og mønter eller på anmodning krediteres en konto i den institution, der udfører omvekslingen, såfremt den nationale lovgivning tillader dette. I begge tilfælde skal omvekslingen ske til de respektive pariværdier.
2. NCB'erne kan begrænse antallet af og/eller den samlede værdi af andre deltagende medlemsstaters pengesedler, som accepteres for en given transaktion eller på en given dag.

Artikel 3

Pengesedler, der opfylder betingelserne for omveksling

Andre deltagende medlemsstaters pengesedler, som opfylder betingelserne for omveksling i henhold til denne ECB-retningslinje, må ikke være svært beskadigede. Især må de ikke være sat sammen af mere end to dele af den samme pengeseddel eller være beskadiget af tyverisikingsudstyr.

Artikel 4

Rapportering

ECB's direktion aflægger en gang om året, første gang i juli 1999, rapport til ECB's Styrelsesråd om gennemførelsen af denne ECB-retningslinje.

Artikel 5

Afsluttende bestemmelser

Denne ECB-retningslinje træder i kraft på datoen for indledningen af overgangsperioden. De enkelte NCB'er meddeler dog senest den 1. december 1998 ECB, hvilke midler de vil anvende til at efterkomme denne ECB-retningslinje.

Denne ECB-retningslinje gælder for alle pengesedler udstedt af andre deltagende medlemsstater, som inden overgangsperiodens afslutning indleveres til omveksling i henhold til statutens artikel 52.

Denne retningslinje er rettet til de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 3. november 1998.

På vegne af Styrelsesrådet for ECB

Willem F. DUISENBERG